

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Henricus Cornelis Maria Niessen, Angélique Francisca Niessen Steeghs, Melissa Alexandra Johanna Niessen, Kenneth Gerardus Henricus Niessen

Svarande: Condor Flugdienst GmbH

Tolkningsfrågor

- 1) Är ingripanden av utomstående som handlar under eget ansvar och på vilka uppgifter anförtrotts vilka hör till driften av ett lufttrafikföretag, att anse som extraordinära omständigheter i den mening som avses i artikel 5.3 i förordningen ⁽¹⁾?
- 2) Om fråga 1 besvaras jakande, har det då betydelse för bedömningen av vem (flygbolag, flygplatsoperatör och så vidare) den utomstående aktören anförtrotts uppgifterna?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena (Spanien) den 14 mars 2014 – Aktiv Kapital Portfolio Investment mot Angel Luis Egea Torregrosa

(Mål C-122/14)

(2014/C 159/19)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena

Part(er) i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Aktiv Kapital Portfolio Investment

Svarande: Angel Luis Egea Torregrosa

Tolkningsfråga

Ska direktiv 93/13/EEG ⁽¹⁾ tolkas så, att det utgör hinder för nationella bestämmelser, såsom dem i den spanska lagstiftningen, vilka inte medger att domstolen i ett efterföljande verkställighetsförfarande, vid förfarandets inledning (*in limine litis*), ex officio prövar huruvida det beträffande en exekutionstitel – i form av ett domstolsavgörande, genom vilket ett ärende om betalningsföreläggande avslutas – föreligger oskäligen villkor i det avtal som låg till grund för det utslag avseende vilket verkställighet begärs, av den anledningen att saken enligt nationell rätt anses rättskraftigt avgjord (artiklarna 551, 552 och 816.2 LEC (civilprocesslagen))?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169) .

Begäran om förhandsavgörande framställd av Augstākā tiesa (Lettland) den 18 mars 2014 – Andrejs Surmačs mot Finanšu un kapitāla tirgus komisija

(Mål C-127/14)

(2014/C 159/20)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākā tiesa

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Andrejs Surmačs

Motpart: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Tolkningsfrågor

- 1) Ska punkt 7 i bilaga 1 till Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG om system för garanti av insättningar⁽¹⁾ tolkas så, att den uppräkningslista som där finns av personer som ska anses ha anknytning till kreditinstitutet i fråga och som ska nekats rätt till garanterad kompensation är uttömmande?
- 2) Kan en person som enligt sin befattningsbeskrivning har rätt att planera, samordna och övervaka en gren av kreditinstitutets verksamhet eller att utöva en viss funktion, men inte kreditinstitutets verksamhet som helhet, och som inte har möjlighet att ge order eller fatta beslut som är bindande för andra personer, betraktas som en medlem av kreditinstitutets ledning eller någon annan av de personer som nämns i punkt 7 i bilaga 1 till direktivet? Ska innehållet i kreditinstitutets verksamhetsgren eller i funktionen beaktas?
- 3) Ska punkt 7 i bilaga 1 till direktivet tolkas så, att en medlemsstat får neka en person som enligt de rättigheter och skyldigheter som anges i hans befattningsbeskrivning inte kan betraktas som en medlem av kreditinstitutets ledning, men som i själva verket har ett betydande inflytande över de beslut som fattas av ledningen eller av de personer som är personligen ansvariga för detta institut, rätt till garanterad kompensation? Kan det i det här sammanhanget vara relevant att inflytandet bara är informellt och bygger på personens auktoritet, kompetens eller kunskaper i förhållande till kreditinstitutets verksamhet?

⁽¹⁾ EUT L 135, s. 5; svensk specialutgåva, område 6, volym 4, s. 227.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 18 mars 2014 – Staatssecretaris van Financiën mot Het Oudeland Beheer BV

(Mål C-128/14)

(2014/C 159/21)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Staatssecretaris van Financiën

Motpart: Het Oudeland Beheer BV

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 11 A.1 b i sjätte direktivet⁽¹⁾ tolkas så, att beskattningsunderlaget för en leverans i den mening som avses i artikel 5.7 a i sjätte direktivet inte omfattar kostnader för mark eller andra råämnen eller material för vilka den skattskyldige har betalat mervärdesskatt vid förvärvet, i förevarande fall genom upplåtandet av en sakrätt som ger nyttjanderätt till en fast egendom? Ska frågan besvaras annorlunda om den skattskyldige med stöd av den nationella lagstiftningen – oavsett om denna på den punkten strider eller inte strider mot sjätte direktivet – har dragit av nämnda mervärdesskatt vid anskaffandet?
2. Ska artikel 11 A.1 b i sjätte direktivet i ett fall som förevarande, där mark med byggnader under uppförande mottas tillsammans med upplåtandet av en sakrätt i den mening som avses i artikel 5.3 b i sjätte direktivet, tolkas så, att beskattningsunderlaget för en leverans i den mening som avses i artikel 5.7 a i sjätte direktivet omfattar värdet på arrendeavgiften, det vill säga värdet på de belopp som årligen ska betalas under sakrättens löptid eller återstående löptid?

⁽¹⁾ Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28)